

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล

สมณธา โพธิบุตร¹, ศิมาภรณ์ พวงสุวรรณ^{2*},
อัญชลี จิตราภิรมย์³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์ (correlational research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 192 คน ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยจับฉลากรายชื่อโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 ใน 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สุราษฎร์ธานี แล้วกำหนดสัดส่วนจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2564 ของแต่ละโรงเรียน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index) ได้ค่า CVI ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.91 และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) โดยการนำแบบสอบถาม ได้แก่ 1) ทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2) แรงสนับสนุนของครอบครัว 3) การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน 4) การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ 5) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้วยการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนจำนวน 16 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงด้วยวิธี Cronbach's alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.81, 0.85, 0.83, 0.88, และ 0.84 ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนและการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .313$, และ $.493$, $P < .01$) และทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.158$, $P < .05$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ยุคดิจิทัล

¹ อาจารย์ สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อีเมล: sumontha.pot@sru.ac.th

² อาจารย์ สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อีเมล: simaporn.pua@sru.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาการพยาบาลมารดาและทารก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อีเมล: aunchalee.jit@sru.ac.th

Factors Associated with Sexual Risk Behaviors Among Junior high school Students in the Digital Age.

Sumontha Pothiboot¹, Simaporn Puangsuwan^{2*}

Aunchalee Jittrapirom³

Abstract

This correlational research aimed to investigate the factors associated with sexual risk behaviors among Junior high school students in the digital era in Surat Thani Province, Thailand. The sample consisted of 192 students. The study employed a multi-stage random sampling technique. Two of the four large schools under the Secondary Educational Service Area Office 1, Surat Thani Province, were randomly selected through a lottery method. The sample proportion was determined according to the number of lower secondary school students enrolled in each school in the 2021 academic year. Data were collected using a questionnaire validated for content validity by three experts. Revisions were made based on their feedback, and the Content Validity Index (CVI) was 0.91. The instrument comprised five sections: (1) appropriate attitudes toward sexual risk behaviors, (2) family support, (3) peer perception of sexual risk behaviors, (4) access to sexual media, and (5) sexual risk behaviors. A try-out with 16 students who shared similar characteristics with the target population was conducted to examine item clarity and reliability. The reliability coefficient was determined using Cronbach's alpha as 0.81, 0.85, 0.83, 0.88 and 0.84 respectively. The findings revealed statistically significant correlations between sexual risk behaviors and the following factors: perception of peers' sexual risk behaviors ($r = .313$, $p < .01$), exposure to sexual content in media ($r = .493$, $p < .01$), and attitudes toward sexual risk behaviors ($r = -.158$, $p < .05$).

Keywords: sexual risk behaviors, Junior high school, digital age

¹ Professor, Pediatric and Adolescent Nursing, Faculty of Nursing, Suratthani Rajabhat University, e-mail: sumontha.pot@sru.ac.th

² Professor, Pediatric and Adolescent Nursing, Faculty of Nursing, Suratthani Rajabhat University, e-mail: simaporn.pua@sru.ac.th

³ Assistant Professor, PhD., Maternal and Newborn Nursing, Faculty of Nursing, Suratthani Rajabhat University, e-mail: aunchalee.jit@sru.ac.th

บทนำ

นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นช่วงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านร่างกายและอารมณ์ซึ่งเป็นผลจากฮอร์โมนเพศที่เริ่มหลั่งในช่วงวัยรุ่น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งเพศชายและหญิงคือความรู้สึกทางเพศ ซึ่งนับเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น เรื่องเพศจึงเป็นสิ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจ จึงมักหาวิธีการหรือช่องทางในการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งนำไปสู่การทดลองมีเพศสัมพันธ์และอาจเป็นเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย จนส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาภายหลังทั้งในเรื่องการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและการแพร่ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยจากข้อมูลการเฝ้าระวังการตั้งครรภ์แม่วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี มีอุบัติการณ์การตั้งครรภ์สูงขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในปี 2563 เป็นร้อยละ 4.7 ในปี 2567 อีกทั้งยังพบว่าแม่วัยรุ่นที่ไม่ตั้งใจตั้งครรภ์สูงมากกว่าร้อยละ 50 ในทุกปีตั้งแต่ปี 2559-2567 และมีแนวโน้มสูงขึ้น (กรมอนามัย, 2567) นอกจากนี้ยังพบการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มีอัตราป่วยเป็นซิฟิลิส 27.9 ต่อแสนประชากรในปี 2561 เพิ่มขึ้นเป็น 91.2 คนต่อแสนประชากรในปี 2566 (กรมควบคุมโรค, 2568) และจากข้อมูลจากรายงานประจำปีของกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พ.ศ. 2566 พบว่าอัตราผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในปีงบประมาณ 2566 เพิ่มขึ้นจากปี 2565 และผู้ติดเชื้อรายใหม่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ในช่วง 5 ปีย้อนหลังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรค, 2566) ซึ่งเป็นปัญหาที่ล้วนเกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น เป็นการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นที่มีโอกาสนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ส่งผลกระทบทางลบต่อร่างกายและจิตใจก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง ได้แก่ ตั้งครรภ์ไม่พร้อม โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงอาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย จนอาจนำไปสู่การสูญเสียชีวิตได้ ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านี้มักเกิดจากวัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับตัวหรือการปฏิบัติตัวเรื่องเพศ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับวัยรุ่น พวกเขาจึงมักศึกษาเรียนรู้จากช่องทางต่าง ๆ อาจเป็นช่องทางที่ทำให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง เช่น หนังสือ ตำรา หรือจากครอบครัว หรืออาจเป็นช่องทางที่ได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น สื่อทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งมักเป็นกระตุกอารมณ์ทางเพศ จากการบอกเล่าจากเพื่อน จากการลองผิดลองถูกด้วยตนเองด้วยความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจนำไปสู่การมีความเสี่ยงทางเพศได้ในที่สุด จากการศึกษาความรอบรู้ด้านสุขภาพและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชน ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วยการไม่ใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์และใส่บางครั้งร้อยละ 7.91 และ ร้อยละ 32.37 ตามลำดับ มีคู่นอนมากกว่า 1 คนในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 12.10 อีกทั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงในการเที่ยวสถานบันเทิงเกือบทุกวันต่อสัปดาห์ร้อยละ 1.3 อยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ ในที่ลับตาคนอื่น ร้อยละ 2.0 เข้าถึงคลิปวิดีโอ สื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 2.7 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด ร้อยละ 2.2 (ปิยนุช พันธุ์ศิริ และคณะ, 2565) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มวัยรุ่นที่มีโอกาสนำไปสู่ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมึนเมา การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การแตะต้องสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงขู้สาว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นเกิดจากปัจจัยหลายประการทั้งจากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น มีการศึกษาไว้หลากหลายประเด็น อาจอธิบายโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา (Bandura, A., 1989) ซึ่งกล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอิทธิพลของจิตใจและสิ่งแวดล้อม หากมีปัจจัยใดเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมได้ โดยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจากการทบทวนวรรณกรรมอธิบายโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาสังคม ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal) แบ่งเป็น 1.1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศชาย ผลการเรียนต่ำ สัมพันธภาพที่ไม่ดี

ของบิดามารดา และผู้ปกครองให้เงินใช้จ่ายสูง เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและเสี่ยงติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ (เสาวลักษณ์ ทับไทร, 2567, ศิวานิตย์ ทองคำดีและคณะ, 2563) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและผู้ปกครองให้เงินใช้จ่ายพอเหมาะ มีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ไม่เหมาะสม (สุนารี หอมจันทร์และคณะ, 2567, สิทธิคุณ คำวงศ์, 2565) 1.2) ทักษะชีวิตที่เหมาะสมช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความพิการทางการได้ยิน (วิกานดา วิริยานุภาพพงศ์และคณะ, 2564) และเป็นปัจจัยที่ช่วยป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น (สิตานันท์ ศรีใจวงศ์และคณะ, 2564) และ 2) ปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Environment) แบ่งเป็น 2.1) แรงสนับสนุนของครอบครัว ครอบครัวที่เลี้ยงดูด้วยความเข้าใจ การแสดงออกถึงการรับรู้และการยอมรับเรื่องเพศ รวมไปถึงการสื่อสารเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นอย่างเข้าใจจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ 2.2) การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น (สิตานันท์ ศรีใจวงศ์และคณะ, 2564) 2.3) การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ ความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ การไปร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ และการดูหรือเห็นภาพโป๊ ส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ศิวานิตย์ ทองคำดี และคณะ, 2563) ในขณะที่วัยรุ่นที่มีความรอบรู้ทางสุขภาพด้านการเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพและการรู้เท่าทันสื่อ จะมีพฤติกรรมการป้องกันความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ (มณีรัตน์ เทียมหมอกและพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา, 2567)

หลังจากเกิดปรากฏการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคแห่งการใช้ดิจิทัลเป็นหลัก ทั้งการเรียนการสอน การติดต่อประสานงาน การดำเนินกิจกรรมและธุรกรรมต่าง ๆ เห็นได้จากการมีพัฒนาแอปพลิเคชันในแพลตฟอร์มต่าง ๆ มากมาย และด้วยพัฒนาการของเด็กช่วงวัยรุ่นที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยากรู้ อยากเห็น และอยากลอง จึงทำให้วัยรุ่นยุคนี้ให้ความสนใจกับสื่อดิจิทัลอย่างมาก โดยเฉพาะสื่อเรื่องเพศที่เป็นเรื่องที่วัยรุ่นให้ความสนใจ เมื่อวัยรุ่นเกิดความสงสัยจึงอาศัยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการหาข้อมูลเพื่อไขข้อข้องใจ ซึ่งอาจนำไปสู่การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสมและยังอาจได้ข้อมูลที่ผิดๆ ยั่วอารมณ์ทำให้วัยรุ่นอาจมีความอยากรู้อยากลองเพิ่มมากขึ้น นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้ในที่สุด ซึ่งแตกต่างจากแต่ก่อนที่วัยรุ่นเข้าถึงสื่อได้ยากกว่าปัจจุบันค่อนข้างมาก การหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก และโอกาสการได้รับการช่วยเหลือเรื่องเพศน้อยกว่าปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อยู่ในร่วมกับกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน มักจะมีการเสฟสื่อตาม ๆ กันในกลุ่มเพื่อน

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 1 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นโรงเรียนที่อยู่ในบริบทของชุมชนเมืองที่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารและสื่อดิจิทัลได้มากกว่าโรงเรียนในเขตชนบทด้วยความเจริญของสถานที่และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าชุมชนเขตชนบท จึงเป็นบริบทที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน รวมถึงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นยุคดิจิทัล เพื่อนำไปวางแผนในการหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

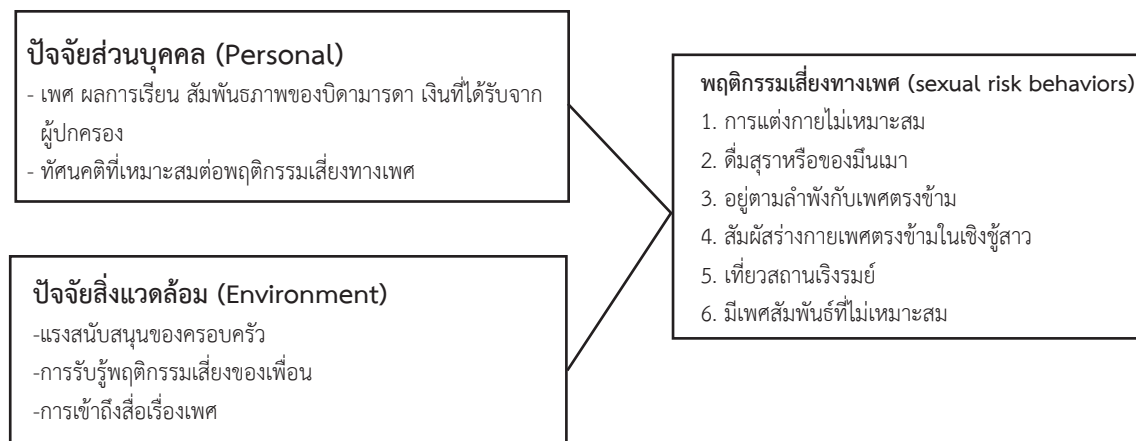
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัลเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน และการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัลหรือไม่ อย่างไร

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษานี้มีกรอบแนวคิดโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) (Bandura, A., 1989) ในการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาสังคม
(Social Cognitive Theory) (Albert Bandura, 1989)
ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์ (correlational research) การนำเสนอบทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบการต้นแบบเพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นโดยมุ่งนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล ทำการศึกษาระหว่างเดือน สิงหาคม - ธันวาคม 2564

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 1 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง 40 ราย ต่อ 1 ตัวแปรอิสระ (Tabachnick & Fidell, 2014) การศึกษานี้ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน และการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ คำนวณกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 160 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูล และเพิ่มอำนาจในการทดสอบ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มขนาดตัวอย่างอีก ร้อยละ 20 รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 192 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยการจับฉลากมา 2 โรงเรียน จากโรงเรียนขนาดใหญ่ทั้งหมด 4 โรงเรียน แบ่งตามกำหนดขนาดสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียน แล้วคำนวณจำนวนกลุ่ม

ตัวอย่างตามสัดส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2564 ของแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ โรงเรียนทุ่งหลวง จำนวน 140 คน และโรงเรียนท่าเพื่อง จำนวน 52 คน รวม 192 คน โดยกำหนดคุณสมบัติการคัดเข้า (inclusion criteria) ดังนี้ 1) มีอายุระหว่าง 12-16 ปี, 2) ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3, 3) อ่านและทำความเข้าใจภาษาไทยได้ดี และ 4) สามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการตอบแบบสอบถามได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ผลการเรียน สัมพันธภาพของบิดามารดา เงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิชาภัทร ปุ่นมีกิจ และคณะ (2563) โดยได้รับอนุญาตในการใช้เครื่องมือแล้ว ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ มีลักษณะการวัดแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 6-30 คะแนน การแปลผลคะแนน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับโดยวิธีการคำนวณตามสูตรอัตราภาคชั้น จำแนกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ คะแนน 6 - 12 หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับน้อย, คะแนน 13 - 18 หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง, คะแนน 19 - 24 หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมาก และคะแนน 25 - 30 หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงสนับสนุนของครอบครัว เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันใกล้ชิดที่เกิดขึ้นในครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับบุคคลภายในครอบครัวในด้านความผูกพันทางอารมณ์ ด้านขอบเขตความสัมพันธ์ และด้านการใช้เวลาร่วมกัน ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของณัฐนันท์ วิชัยรัมย์ (2545) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 23-115 คะแนน การแปลผลคะแนน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับโดยวิธีการคำนวณตามสูตรอัตราภาคชั้น จำแนกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ คะแนน 23 - 46 หมายถึง แรงสนับสนุนของครอบครัวน้อย, คะแนน 47 - 69 หมายถึง แรงสนับสนุนของครอบครัวปานกลาง, คะแนน 70 - 92 หมายถึง แรงสนับสนุนของครอบครัวมาก และคะแนน 93 - 115 หมายถึง แรงสนับสนุนของครอบครัวมากที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การรับรู้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นถึงการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนของณมน ธนินธยางกูร (2552) โดยได้รับอนุญาตในการใช้เครื่องมือแล้ว มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ลักษณะเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบจาก 3 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ มี = 2 คะแนน, ไม่มี = 0 คะแนนและไม่ทราบ = 1 คะแนน โดยคะแนนรวมอยู่ในช่วง 0-18 คะแนน การแปลผลคะแนน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับโดยวิธีการคำนวณตามสูตรอัตราภาคชั้น จำแนกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ คะแนน 0 - 6 หมายถึง รับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนระดับน้อย คะแนน 7 - 12 หมายถึง รับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนระดับปานกลาง และคะแนน 13 - 18 หมายถึง รับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนระดับมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความถี่ในการได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ทีวี/ซีดี หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ภาพยนตร์/ละคร โทรทัศน์/ ฟังวิทยุ อินเทอร์เน็ต โดยใช้แบบสอบถามของนิชาภัทร ปุ่นมีกิจ และคณะ (2563) โดยได้รับอนุญาตในการใช้เครื่องมือแล้ว มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ วัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 4-20 คะแนน การแปลผลคะแนน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับโดยวิธีการคำนวณตามสูตรอัตราภาคชั้น จำแนกเป็น 4 ระดับ

ได้แก่ คะแนน 4 - 8 หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศน้อย, คะแนน 9 - 12 หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศปานกลาง, คะแนน 13 - 16 หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศมาก และคะแนน 17 - 20 หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศมากที่สุด

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย รวมถึงการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ทำให้มีโอกาสนำไปสู่การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ ตลอดจนการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน การแปลผลคะแนน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับโดยวิธีการคำนวณตามสูตรอันดับกลางชั้น จำแนกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ คะแนน 15 - 27 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยที่สุด, คะแนน 28 - 39 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย, คะแนน 40 - 51 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศปานกลาง, คะแนน 52 - 63 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก และคะแนน 64 - 75 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยประเมินคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงสนับสนุนของครอบครัว และส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์พยาบาลสาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน และอาจารย์สาขาการพยาบาลมารดาและทารก 2 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ได้ค่า CVI ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.91

2. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability)

เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ชุด ได้แก่ 1) แบบสอบถามทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2) แบบสอบถามแรงสนับสนุนของครอบครัว 3) แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน 4) แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ 5) แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นโดยการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน (Cohen, Manion & Morrison, 2018) ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยคำนวณหาความสัมพันธ์ความเที่ยงด้วยวิธี Cronbach's alpha ผลการวิเคราะห์พบว่าเครื่องมือมีค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.81, 0.85, 0.83, 0.88, และ 0.84 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. หลังจากได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียน

2. เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยประสานงานกับครูผู้ได้รับมอบหมาย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือชี้แจงแก่ผู้ปกครองนักเรียน โดยผู้วิจัยพิกษสิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง ด้วยการส่งหนังสือชี้แจงรายละเอียดของการเข้าร่วมการวิจัย รวมถึงแบบตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่มตัวอย่างวิจัยให้ผู้ปกครองรับทราบข้อมูลและเห็นพิจารณาอนุญาตหรือปฏิเสธให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยและหนังสือยินยอมเข้าร่วมดำเนินการวิจัยสำหรับนักเรียนที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยความสมัครใจรวมถึงชี้แจงการถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ และขออนุญาตผู้ปกครองและเด็กนักเรียนในการดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในระบบออนไลน์ (google form)

4. ผู้วิจัยสร้างกลุ่ม Facebook สำหรับเป็นช่องทางในการติดต่อและทำการนัดวันและเวลาในการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมกันทั้ง 2 โรงเรียน

5. ผู้วิจัยได้นัดพบปะกลุ่มตัวอย่างทางออนไลน์ผ่านช่องทาง Zoom Meeting เพื่อชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบและเข้าใจ รวมทั้งสามารถซักถามข้อสงสัยจนกว่าจะเข้าใจข้อข้องใจได้หมดสิ้น

6. เมื่อถึงกำหนดนัดหมาย ผู้วิจัยได้จัดส่ง Link แบบสอบถามทาง Google Form ให้แก่กลุ่มตัวอย่างพร้อมกันทางกลุ่ม Facebook โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุรหัสแทนชื่อและสกุล ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20-30 นาที

7. เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามออนไลน์เสร็จสิ้นแล้วจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลมีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ จำนวน 11 คน ได้ดำเนินการประสานเป็นรายบุคคลให้เพิ่มเติมข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยสามารถติดตามให้ตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้ครบทั้ง 11 คน

8. เมื่อได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยเข้าโปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน ด้วยการหาช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient)

การพิกษสิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมการสร้างตระหนักรู้ต่อพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (เลขที่ SRU-EC2021/057) ผู้วิจัยดำเนินการโดยชี้แจงผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครองและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างด้วยความสมัครใจ โดยให้ข้อมูลแก่กลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างลงชื่อในแบบตอบรับ การเข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโดยไม่ส่งผลใดๆ ตลอดจนมีสิทธิ์ในการขอถอนตัวออกจากกระบวนการวิจัยได้ตลอดเวลาตามความต้องการโดยไม่มีการบังคับ ผู้วิจัยมีกระบวนการเก็บรักษาความลับของข้อมูลไม่สามารถเข้าถึงโดยบุคคลอื่นได้ ด้วยการเข้ารหัสแทนการระบุชื่อและสกุลของกลุ่มตัวอย่าง จัดเก็บรักษาข้อมูลอย่างเคร่งครัด และการนำเสนอข้อมูลเป็นการนำเสนอในภาพรวม จะไม่สามารถระบุตัวตนหรือเจาะจงถึงกลุ่มตัวอย่างได้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์ (correlational research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 192 ราย เก็บข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม-ธันวาคม 2564 โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย (คน)	63	32.8
หญิง (คน)	129	67.2
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	43	22.4
มัธยมศึกษาปีที่ 2	128	66.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	21	10.9
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย		
บ้านกับบิดาและมารดา	83	43.2
บ้านกับบิดา/มารดา	82	42.7
บ้านญาติ	24	12.5
อื่น ๆ	3	1.6
สถานภาพบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	124	64.6
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	55	28.6
บิดาเสียชีวิต	8	4.2
มารดาเสียชีวิต	5	2.6
บิดาและมารดาเสียชีวิต	0	0

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายการ	Mean	SD
อายุ	13.94	0.62
ผลการเรียน	3.29	0.64
(เงินที่ได้รับ/วัน (บาท	68.83	27.37

จากตารางที่ 1 และ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 192 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.2) อายุเฉลี่ย 13.94 ปี ส่วนใหญ่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 66.7) มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.29 ได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายเฉลี่ยวันละ 68.83 บาท พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด (ร้อยละ 43.2) และสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 64.6)

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

พบว่ามีความเสี่ยงการแต่งกายไม่เหมาะสม ร้อยละ 30 (S.D.= 0.79), ดื่มสุราหรือของมีเมา ร้อยละ 37.8 (S.D.= 0.96), อยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 23.8 (S.D.= 0.57), สัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว ร้อยละ 25.2 (S.D.= 0.63), เทียบสถานเริงรมย์ ร้อยละ 22.6 (S.D.= 0.54) และมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 23.2 (S.D.= 0.53)

3. วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทักษะชีวิตที่เหมาะสม แรงสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 3 แสดงช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (n=192)

ปัจจัย	ช่วงคะแนน		M	SD	ระดับ
	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนที่ได้			
-ทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	6-30	12-28	20.84	3.19	ระดับมาก
-แรงสนับสนุนของครอบครัว	23-115	40-112	85.63	15.69	ระดับมาก
-การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน	0-18	0-14	4.13	3.45	ระดับน้อย
-การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ	4-20	5-20	7.35	2.96	ระดับน้อย
-พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	15-75	15-71	19.73	7.99	ระดับน้อยที่สุด

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 19.73 (SD= 7.99) มีทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากเฉลี่ย 20.84 (SD=3.19) มีแรงสนับสนุนของครอบครัวอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 85.63 (SD=15.69) มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน อยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 4.13 (SD=0. 3.45) มีการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ อยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 7.35 (SD=2.96) และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด เท่ากับ 19.73 (SD=7.99)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพศ ผลการเรียน รายได้ที่ได้รับ และสถานภาพของบิดามารดา ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (n=192) (ต่อ)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (n=192)

ตัวแปร	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	เพศ	ผลการเรียน	รายได้ที่ได้รับ	สถานภาพของบิดามารดา
● พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1				
● เพศ	-0.192**	1			
● ผลการเรียน	-0.244**	0.423*	1		
● เงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง	0.080	0.183*	0.182*	1	
● สถานภาพของบิดามารดา	-0.026	0.051	-0.161*	-0.070	1

* P < 0.05, ** P < 0.01

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient) พบว่า เพศและผลการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพศ ผลการเรียน รายได้ที่ได้รับ สถานภาพของบิดามารดา ทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แรงสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน และการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient)

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (n=192)

ตัวแปร	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	แรงสนับสนุนของครอบครัว	การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน	การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ
● พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1				
● ทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	-0.158*	1			
● แรงสนับสนุนของครอบครัว	-0.101	0.144*	1		
● การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน	0.313**	-0.069	-0.228**	1	
● การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ	0.493**	-0.114	-0.003	0.218**	1

* P < 0.05, ** P < 0.01

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficient) พบว่า ทักษะชีวิตที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05) ส่วนการรับรู้พฤติกรรม

เสียงของเพื่อนและการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) อีกทั้งการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และแรงสนับสนุนของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่ $P < 0.05$ และแรงสนับสนุนของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมีพฤติกรรมดื่มสุราหรือของมีนเมาสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 37.8 (S.D.= 0.96) รองลงมาคือพฤติกรรมการแต่งกายไม่เหมาะสม ร้อยละ 30 (S.D.= 0.79) อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นในยุคดิจิทัลมักมีพฤติกรรมต่าง ๆ มาจากการเลียนแบบจากสิ่งที่เห็นในสื่อ ซึ่งการใช้สื่อของวัยรุ่นในยุคดิจิทัลที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและตลอดเวลาเนื่องจากมีอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในมือ ทั้งการโฆษณาเครื่องดื่มมีนเมาและตัวอย่างการแต่งกายของวัยรุ่นที่หล่อเหลาที่พบเห็นได้บ่อยครั้งจากสื่อในช่องทางต่าง ๆ จึงส่งผลให้วัยรุ่นในยุคดิจิทัลที่พบเห็นตัวอย่างได้ตลอดเวลา มีพฤติกรรมเลียนแบบได้ง่ายและทำตามๆ กันในกลุ่มเพื่อน โดยสอดคล้องกับการศึกษาของวิทยา แพงแสงและเกศินี สราญฤทธิ์ชัย (2565) ที่พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ถึงร้อยละ 83.14 ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวทั้งการดื่มสุราหรือของมีนเมาและการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ในที่สุด

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 192 คน พบว่ามีบางคู่ของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและบางคู่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศกับผลการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.423, p < 0.01$) แสดงให้เห็นว่าเพศอาจเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับระดับผลการเรียน โดยเพศหนึ่งอาจมีแนวโน้มที่จะมีค่า GPA สูงกว่าอีกเพศหนึ่ง นอกจากนี้ เพศยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกเล็กน้อยกับรายได้ ($r = 0.183, p < 0.05$) ซึ่งอาจสะท้อนถึงความแตกต่างด้านเศรษฐกิจหรือการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างเพศ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับรายได้ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกเล็กน้อย ($r = 0.182, p < 0.05$) หมายความว่า นักเรียนที่มีรายได้มากกว่ามักมีผลการเรียนเฉลี่ยสูงกว่าในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันผลการเรียนกับสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์เชิงลบเล็กน้อย ($r = -0.161, p < 0.05$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพต่างกันอาจมีผลการเรียนที่แตกต่างกันเล็กน้อยในด้านความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรวมเสี่ยงทางเพศ พบว่าผลการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับเล็กน้อยถึงปานกลางกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = -0.244, p < 0.01$) และเพศมีความสัมพันธ์เชิงลบเล็กน้อย ($r = -0.192, p < 0.01$) แสดงว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีหรือเพศบางกลุ่มอาจมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้น้อยกว่าเล็กน้อย ในทางกลับกัน รายได้ที่นักเรียนได้รับ ($r = 0.080, p > 0.05$) และสถานภาพพ่อแม่ ($r = -0.026, p > 0.05$) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยสรุปผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าผลการเรียนและเพศเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ในขณะที่เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองและสถานภาพพ่อแม่ไม่แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้การศึกษาปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ และทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่าปัจจัยเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนและการเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศของสิตานันท์ ศรีใจวงศ์ และคณะ (2564) พบว่าการยอมรับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ

ของวัยรุ่น การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยเป็นช่วงวัยที่เปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ที่เป็นผลจากการหลั่งฮอร์โมนเพศ จึงทำให้เด็กวัยรุ่นมีการแสดงบทบาททางเพศโดยการเลียนแบบหรือการเรียนรู้จาก กลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของนิชาภัทร ปูนมีกิจ และคณะ (2563) พบว่าการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศเป็นปัจจัยร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา ในขณะที่เดียวกันความรอบรู้ทางสุขภาพด้านการรู้เท่าทันสื่อและการเข้าถึงข้อมูลและบริการ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มนิรัตน์ เทียมหมอกและพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา, 2567)

การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อาจเนื่องมาจากภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด -19 ทำให้ระบบการศึกษาปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนครั้งใหญ่โดยใช้รูปแบบการเรียนออนไลน์เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีได้มากขึ้น เด็กทุกคนต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารเพื่อใช้ในการเรียน อีกทั้งยังมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตตลอดเวลาเพื่อการติดตามการเรียนการสอน จึงทำให้เด็กเข้าถึงสื่อที่ตนสนใจได้ง่ายและรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถสื่อสารกับเพื่อนได้โดยไร้ขีดจำกัด ประกอบกับผู้ปกครองมักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการทำงาน การใช้สื่อในเด็กโดยไม่ได้รับการดูแลจากผู้ปกครองจะส่งผลให้เด็กใช้สื่อไปในทางที่เหมาะสม โดยเฉพาะเรื่องเพศเป็นสิ่งที่เด็กวัยรุ่นให้ความสนใจ อิทธิพลจากสื่อจึงส่งผลอย่างมากและโดยตรงต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาหลายการศึกษา อาทิเช่นการศึกษาของวิภาดา วิริยานุภาพพงศ์ และคณะ (2564) พบว่าช่องทางการได้รับสื่อกระตุ้นทางเพศและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ปัญญกรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, 2563) พบว่าการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) เช่นเดียวกับการศึกษาของนิชาภัทร ปูนมีกิจ และคณะ (2563) พบว่าการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่ร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา

ทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งอาจเนื่องมาจากทัศนคติที่เหมาะสมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ผู้วิจัยกล่าวถึงเป็นทัศนคติในแง่ การป้องกันการเกิดความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งนี้สอดคล้องกับหลาย ๆ การศึกษาที่พบว่าทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นปัจจัยที่ร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา (นิชาภัทร ปูนมีกิจ และคณะ, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสิตานันท์ ศรีใจวงศ์และคณะ (2564) พบว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น นอกจากนี้การศึกษาของเบญจมาภรณ์ รุ่งสาธ และภาวดี เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (2563) พบว่าพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนมีอิทธิพลจากทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมรักษาวนลงส่วนตัว และความตั้งใจที่จะละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น กลุ่มที่ศึกษา แต่พบว่าแรงสนับสนุนของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่เหมาะสมของพฤติกรรมทางเพศ ในวัยรุ่น จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่ครอบครัวให้ความใส่ใจดูแล เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำวัยรุ่นในเรื่องเพศจะส่งผลให้วัยรุ่นมีทัศนคติต่อเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ซึ่งมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น (สิตานันท์ ศรีใจวงศ์ และคณะ, 2564) พบว่าการเลี้ยงดูของครอบครัวและการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และมีการศึกษาพบว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา, การปรึกษานักเรียนในครอบครัว และการเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความต้องการและรูปแบบการเข้าถึงสื่อออนไลน์ด้านเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น เพื่อให้เข้าใจลักษณะสื่อ เนื้อหา รูปแบบการสื่อสาร และช่องทางที่ตอบสนองความสนใจของวัยรุ่นได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเอื้อต่อการพัฒนาเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบท และช่วยให้วัยรุ่นสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรปรับปรุงรูปแบบการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่กลุ่มวัยรุ่น โดยเน้นทักษะการคัดกรองและเลือกใช้อินเทอร์เน็ตที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และเหมาะสม เพื่อให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย รวมถึงการเข้ารับคำปรึกษาผ่านสื่อออนไลน์จากแหล่งที่ได้รับการรับรอง

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลวัยรุ่นควรส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม โดยนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรม เนื่องจากวัยรุ่นในยุคดิจิทัลได้รับอิทธิพลจากสื่อออนไลน์เป็นอย่างมาก การใช้ช่องทางดังกล่าวจะช่วยให้กิจกรรมมีความน่าสนใจ เข้าถึงง่าย และสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สื่อของวัยรุ่นในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย. (2567). รายงานเฝ้าระวังการตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น พ.ศ. 2567. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก <https://rh.anamai.moph.go.th/th/surveillance-report/5046#wow-book/25>
- กรมควบคุมโรค (2568). กรมควบคุมโรค เตือน “จีพีเอส” โรคฮิตที่ติดมากับแชตส์ พบสูงขึ้นในกลุ่มเยาวชน และหญิงตั้งครรภ์ เน้นใช้ถุงยางอนามัยป้องกันทุกครั้ง หากเสี่ยงให้รีบตรวจและรักษาโดยเร็ว. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=44807&deptcode=brc&news_views=1504
- กรมควบคุมโรค. (2566). รายงานประจำปีของกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พ.ศ. 2566. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1581420240620080615.pdf>
- ณมน ธนินธยานุการ. (2552). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- นิชาภัทร ปุ่นมิกิจ, ชนัญชิดาธุษฎี ทูลศิริ, และพรณา หอมสินธุ์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา. วารสารพยาบาลสาธารณสุข, 34 (1), น. 13-29.
- ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. ศูนย์ข้อมูลการวิจัย Digital "วธ" ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/134012>
- เบญจมาภรณ์ รุ่งแสง และ ภรณ์ดี เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2563). การส่งเสริมพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชน. วารสารมนุษยกับสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5 (2), น. 149-158.
- ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล, 36 (1), น. 149-163.
- ปิยนุช พันธุ์ศิริ เจนวิทย์ ศรพรหม นภัทธยา สมพงษ์ และณฤมล เทียมสุวรรณ. (2565). การศึกษาความรู้ด้านสุขภาพและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก https://hpc10.anamai.moph.go.th/th/wicharkan/download?id=118481&mid=36165&mkey=m_document&lang=th&did=45225

- มนิรัตน์ เทียมหมอก และพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา (2567). ปัจจัยทำนายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางสุขภาพกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น. *วารสาร JBCN-Bangkok*, 40 (1), น. 61-72.
- วิกานดา วิริยานุภาพพงศ์, รุจา ภูไพบูลย์ และทิพวัลย์ ดารามาศ. (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความพิการทางการได้ยิน. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 13 (1), น. 78-90.
- วิทยา แพงแสงและเกศินี สราญฤทธิชัย. (2565). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่นตอนต้น. *วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น*, 29 (3), น. 77-86.
- ศิวานิตย์ ทองคำดี, ฉวีวรรณ บุญสุยา, เสาวนีย์ ทองนพคุณ และ สาวิตรี วิษณุโยธิน. (2563). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 15 (1), น. 85-98.
- สุนารี หอมจันทร์, มลณี สมภพเจริญ และมนิรัตน์ ชีระวิวัฒน์. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดอุทัยธานี. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 19 (1), น. 29-42.
- สิทธิคุณ คำวงศ์. (2565). *ความรู้ด้านสุขภาพและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศบุตรหลานของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมการดูแลบุตรหลานเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พื้นที่อุตสาหกรรม. จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. คลังปัญญามหาวิทยาลัยบูรพา ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2568, จาก <https://ir.buu.ac.th/dspace/bitstream/1513/715/1/61920017.pdf>*
- สิดานันท์ ศรีใจวงศ์, ดุจดเดือน เขียวเหลือง, ปฐพร แสงเขียวและสปีตระกุล ตันตลานกุล. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในเขตสุขภาพที่ 2. *วารสารกองการพยาบาล*, 48 (2), น. 80-95.
- เสาวลักษณ์ ทับไทร. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอินทร์*, 5 (2), น. 175-184.
- Bandura, A. (1989). Social cognitive theory. In R. Vasta (Ed.), *Annals of child development*. Vol. 6. Six theories of child development (pp. 1-60). JAI Press.
- Louis Cohen, Lawrence Manion, & Keith Morrison. (2018). *Research Methods in Education* (8th ed.). Routledge.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2014). *Using multivariate statistics* (6th ed.). Harlow: Pearson.